

KRISTITYN ELÄMÄNKÄSITYS

Luuk. 12:35-38

35. Olkoot kupeenne vyötettyinä ja lamppunne palamassa.

36. Olkaa niin kuin palvelijat, jotka odottavat isäntäänsä, milloin hän palaa häistä, että he hänen tullessaan ja kolkuttaessaan heti avaisivat hänelle.

37. Autuaita ovat ne palvelijat, jotka heidän Herransa tullessaan tapaa valvomasta. Totisesti minä sanon teille: hän vyöttäytyy ja asettaa heidät aterioimaan, käyden itse palvelemaan heitä.

38. Tulipa hän toisella yövartiolla tai kolmannella ja havaitsee heidän näin tekevän, niin autuaita ovat ne palvelijat.

Elämäнкäsitys

Miten Sinä näet elämäsi kokonaisuuden? Mihin suuntaan Sinä suuntaudut elämässäsi? Jokaisella ihmisellä on jonkinmoinen kokonais käsitys elämästä, käsitys, joka vaikuttaa kaikkiin hänen asenteisiinsa ja toimintoihinsa siitakin huolimatta, että hän ei itse ole välttämättä tietoisella tasolla selvittänytään asiaa itselleen.

Tästä asiasta kertovat monet kuvat, joita käytämme elämästä. Vertaamme elämää usein kilpajuoksuun, merimatkaan, vaellukseen, etsintään ja sodankäyntiin. Kaikki nämä kuvat itse asiassa edustavat elämän kokonais käsitystä. Puhuessamme kilpajuoksusta, emme ajattele vain urheilukentän juoksurataa vaan sitä päämäärää, mihin kurottaudumme. Kuvassa laivasta merellä, emme ajattele vain merta ja myrskyjä, vaan myös sitä satamaa, johon olemme kulkemassa. Vaelluksessa ei kysymys ole vain erämaan poluista vaan siitä kaupungista, johon pyritään. Etsiminenkään ei ole mikään itseisarvo, sillä kukaan rehellinen etsijä ei voi tyytyä, ennen kuin hän löytää sen, mitä tavoittelee. Sodankäynnissäkään ei ole kysymys vain taisteluista, vaan siitä voiton riemusta, joka lopussa hämmöittää.

Kaikessa elämässä viimeinen, lopullinen päämäärä sanelee välittömän, käsillä olevan. Juoksemme sääntöjen mukaan päästäksemme maaliin. Merimerkkejä noudatetaan tarkkaan, jotta päädyttäisiin satamaan. Vaellamme kärsivällisesti päästäksemme kaupunkiin. Taisteluissa teemme kaikkemme, jotta saavuttaisimme lopullisen voiton.

Jokaisella ihmisellä on siis kokonais käsitys elämästä. Voi olla, ettei hän osaa sitä ilmaista sanoin. Voi olla, ettei hän ole koskaan puhunut siitä mitään, ei edes ajatellut sitä. Silti syvällä jokaisessa ihmisessä on käsitys siitä, mitä elämä hänelle merkitsee. Jollekin elämä näyttää olevan pelkkää bisnestä, jonka tavoitteena on omaisuuksien kerääminen. Jollekin toiselle elämä merkitsee tarttumista kiinni kaikkiin mahdollisiin huvittelun muotoihin, joiden saavuttamiseksi hän saattaa olla valmis uhraamaan aikaa ja voimiaan paljonkin. Oli ihmisen käsitys elämästä mikä tahansa, se määrää hänen käyttöksensä ja vaikuttaa hänen suhteeseensa ympäröivään maailmaan. Elämäнкäsitykseen pohjautuva käytös luo hänen ajatustottumuksensa ja elämäntapansa.

Kristityn elämäнкäsitys

Tekstissämme Jeesus kertoo, millainen on tosi elämäнкäsitys. Se on niillä, jotka ovat luovuttaneet elämänsä Hänelle. Kysymys on uskovan, Jeesusta seuraavan, kristityn elämäнкäsityksestä. Lähtökohta on se, että ihminen kohtaa Jeesuksen, näkee jotain Hänen kirkkaudestaan ja kuulee Hänen kutsunsa. Kun ihminen vastaa Jeesuksen kutsuun ja kun hänet valloittaa Jeesuksen olemuksen kirkkaus, hän jättäytyy Jeesuksen johdettavaksi ja saa

osakseen kaiken sen, mitä Jeesus Golgatan ristin kärsimyksessä ja kuolemassa ja ylösnousemuksen voitossa hänen hyväkseen hankki. Jeesuksen opetuksen mukaan tällaisen ihmisen kaikkea toimintaa, kaikkia hänen suhteitaan toisiin ihmisiin, kaikkea arkielämää tulee hallitsemaan se, että hän odottaa Jeesusta.

Tämän päivän kristillisyyks on niin suuressa määrin kääntynyt tämänpuoliseen, että sen näköalat tulevaisuuteen ovat kovin kaventuneet. Apostolisen kristinuskon kukoistus syntyi siitä, että alkukristityt katselivat ylöspäin, he kurottautuivat kohti Herraa ja Hänen paluutaan. Siellä, missä Jeesuksen paluun odottaminen on hämärtynt ja katse kääntynyt alaspäin, saattaa vielä olla jäljellä paljonkin kristillistä voimaa, mutta sen kukoistus on mennyttä. Siksi on tavattoman tärkeätä mietiskellä sitä elämän kokonaiskäsitystä, jonka Herra tekstissämme meille tänään tarjoaa, ja niitä väistämättömiä vaikutuksia, mitä se tuottaa elämäämme, jos se saa meidät valtaansa.

Uusi syntymä ja Herran paluu

Mikä ja millainen sitten on kristillinen elämäkäsitys? Sen mukaan elämässä on kysymys ajanjaksosta, - kuinka pitkästä tai lyhyestä, sitä ei kukaan ihminen itse tiedä - joka ei pääty kuolemaan vaan itsensä Jeesuksen tulemiseen. Sillä hetkellä, kun ihminen luovuttaa elämänsä Jeesuksen käsiin, hänen elämänsä rajat muuttuvat. Sille, joka ei ole uskova kristitty, elämän rajat muodostuvat syntymästä ja kuolemasta. Menneisyydessä on hänen syntymänsä ja tulevaisuudessa häntä odottavaa kuolemaa hän ajoittain ajattelee pelonsekaisin tuntein.

Mutta uskoon tullessa elämän rajat muuttuvat. Hänen elämänsä alkuhetkeksi muodostuu se, kun hän saa kohdata Jeesuksen ja pääsee osalliseksi iankaikkisesta elämästä Hänen yhteydessään. Hetkenä, jona Jeesus tuli hänen elämäänsä, alkaa hänen elämänsä sanan varsinaisessa merkityksessä. Toisen rajan muodostaa se hetki, jona Herra tulee toisen kerran hänen luokseen viedäkseen hänen luokseen.

Elämä on Kristus

Paavali kuvaa kaikkea tätä lyhyellä ilmaisulla:

"Elämä on minulle Kristus."

Hän oli mies, joka ei välittänyt mistään muusta kuin siitä, mikä määräytyi Kristuksesta käsin. Kristus oli hänelle kaiken keskus. Elettyään 33 vuotta Jeesuksen kanssa hän sanoi:

"Kristus on elämäni alkuperä. Ennen kuin sain kohdata ylösnouseen ja kirkastuneen Kristuksen, minulla oli kaikenlaisia kokemuksia, tavoitteita ja arvoja, mutta nyt pidän sitä, mitä silloin arvostin, pelkkänä roskana. Pyyhin ne pois, sillä niillä ei ollut mitään arvoa. Elämä alkoi minulle sillä hetkellä, kun aurinkoa kirkkaampi häikäisevä Herra ilmestyi minulle ja otti minut omakseen."

Tämän miehen elämän toinen raja on siinä hetkessä, kun Herra antaa hänellekin oman ylösnousemusruumiinsa kaltaisen kirkastetun ruumiin.

Kaikkien uskovien kristittyjen elämän rajat ovat samalla tavalla muutetut. Tessalonikalaiskirjeessä Paavali kirjoittaa:

"Te käännitte epäjumalista Jumalan puoleen" - se oli alku - "palvelemaan elävää ja todellista Jumalaa" - siinä prosessi he olivat - " ja odottamaan taivaista hänen Poikaansa." - se on oleva päätös. (1.Tess. 1:9-10)

Lopullinen täyttymys

Tämä merkitsee sitä, että nyt tämän ohikiitävän elämän aikana yhdenkään kristityn elämän päämäärää ei voi savuttaa eikä lopullista tyydytystä löytyä. Se merkitsee myös, että kaikki muut unelmat, toiveet ja tavoitteet asetetaan tuon suuren toivon, Jeesuksen toisen tulemisen odotuksen alaisuuteen. Silloin saamme katsella Herraa kasvoista kasvoihin ja saamme muuttua Hänen kirkastetun kuvansa kaltaisuuteen. Se hetki tuo lopullisen tyydytyksen, ilon ja riemun.

Herran paluuta odottava on valmis siihen, ettei mikään sellainen hänen elämässään pääse toteutumaan, mikä olisi esteenä tämän lopullisen toivon toteutumiselle. Tuo suuri toivo hallitsee ja kaikki pienemmät tavoitteet asetetaan suhteeseen lopulliseen, palvelemaan iankaikkista päämäärää.

Jokainen ihminen elää toivonsa varassa. Hän kurottautuu aina jotain tavoitetta kohti. Hän tekee niin silloin, kun hän ponnistelee kohti koulunsa päättämistä, ammattiin valmistumista ja vaikutusvaltaisen aseman saavuttamista. Toiveet ja tavoitteet antavat hänelle inspiraatiota ja motivaatiota. Mutta vaikka uskavalla kristitylläkin on vastaavia tavoitteita, hänellä on suurempi, viimeinen ja hallitseva toivo, hänen Herransa paluu.

Yksikään todella kristitty ei halua, että Jeesus siirtäisi paluunsa myöhemmäksi, jotta hän saisi ensin jonkun muun tavoitteen saavutetuksi. Hän on iloinen tietäessään ja täysin valmis siihen, että kaikki muut välitavoitteet, peruutetaan ja menettävät merkityksensä hetkenä, jona Jeesus tulee takaisin.

Vapaaksi pelosta

Jeesusta odottaessa kaikki pelon ja huolen aiheet voidaan asettaa suuren päätöksen valoon. Sydän voi levätä rauhassa. Jeesusta odottavan uskovan ei tarvitse joutua paniikkiin katastrofien keskellä, eikä hänen tarvitse joutua epätoivoon tappioiden ja menetysten hetkinä. Toki pelko saattaa hyökätä hänen kimppuunsa, rohkeus saattaa horjua, mutta silloin kun niin tapahtuu, hän nostaa katseensa ylös ja Herran tulon odotus pitää pelot hallinnassa. Hän saa uuden rohkeuden.

Herra on lähellä

Uskovan kristityn lopullinen tavoite ei voi milloinkaan täytyä, ennen kuin Jeesus tulee takaisin kirkkaudessaan. Se ei kuitenkaan tarkoita, että hänen toivonsa olisi jossain aivan liian kaukana. Ei, päin vastoin. Juuri silloin, kun pelot ja masentavat asiat hyökkäävät hänen kimppuunsa, hän voi kohottaa päänsä: Jeesuksen tulo on lähellä. Itse asiassa Herra voi tulla milloin tahansa. Kristitty ei tiedä kuinka pitkä hänen elämänsä on ja miten kauan hänen koettelemuksensa täällä ajassa kestävät. Uskovan elämän päätös on aina hänelle ikään kuin seuraava askel.

Ympyrät saa sotkea

"Olkaa niin kuin palvelijat, jotka odottavat isäntäänsä, milloin hän palaa häistä."

Kysymys on elämisestä sen varassa, mikä ei nyt näy, mutta mikä voi milloin tahansa tulla näkyviin. Uskova kristitty odottaa Jumalan väliintuloa, sotkeutumista asioihin. Sille ihmiselle, joka haluaa viimeiseen asti hallita omaa elämäänsä, pitää sitä omassa "hanskassaan", kaikki häiriöt ovat pelon aiheita. Mutta sen, joka odottaa jatkuvasti, että Herran väliintulo voi tapahtua milloin vain, ei tarvitse pelätä, että hänen kuvionsa sotketaan. Herran oma tietää, että Jumalalla on suunnitelma häntä varten, Jumala johtaa ja kuljettaa häntä ja voi milloin tahansa muuttaa hänen elämäntilanteensa toiseksi. Herra voi antaa uusia tehtäviä ja uudet

ohjeet. Koska se on Herra, niin hän itse saa täyden levon ja rauhan. Hän pitää vaatteensa vyötettyinä ja lamppunsa palamassa valmiina mihin tahansa uuteen käänteeseen, joka tulee Herran tahdosta. Herran läsnäolo hallitsee jo nyt Herraa odottavaa.

Jo nyt läsnä

Niiden 40 päivän aikana, jotka kestivät ylösnousemuksesta taivaaseen astumiseen, Jeesus antoi opetuslapsilleen havainto-opetuksen siitä, mitä Hänen odottamisensa merkitsee. Jeesus ilmestyi mitä erilaisimmissa tilanteissa. He eivät milloinkaan tienneet etukäteen, milloin Herra taas näyttäytyisi. Yhtäkkiä Hän oli heidän keskellään ja yhtä nopeasti Hän taas oli kadonnut. Tällä Herra opetti heille, että vaikka Hän katoasikin heidän näkökentästään, Hän ei todellisuudessa milloinkaan enää jättäisi heitä. Herra on kaiken aikaa, joka päivä, niin hyvinä kuin huonoinakin päivinä, omiensa kanssa. Siksi Herran oma odottaa Jeesusta milloin tahansa takaisin. Herra lupaa: "Minä tulen pian! Odottakaa minun tuloani!"

Herran paluu

Jeesuksen toinen tulo tapahtuu suuren kirkkauden, valtavan pasuunan pauhun ja ulkoisten merkkien saattamana, mutta yhtä nopeasti ja yhtä yllättävästi, kuin Hänen ilmestymisensä ylösnousseena opetuslapsille. Apostolien teoissa sitä kuvataan näin:

"Kun he hänen mennessään tähysivät taivaalle, heidän luonaan seisoivat kaksi valkopukuista miestä. Nämä sanoivat: 'Galilean miehet, mitä te seisotte ja katselette taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin teiltä taivaaseen, on tuleva samalla tavalla kuin te näitte hänen taivaaseen menevän'." (Apt 1:10-11)

Kaikki Herraa varten

Mitä Herran odottaminen sitten merkitsee käytännön elämässämme? Suomalainen sananlasku ilmaisee sen näin: "Käsi aurassa ja sydän taivaassa". Sen vastakohtahan on: "Käsi aurassa ja sydän pankkitilin viimeisessä saldossa." Herran odottaminen merkitsee sitä, että ratkaisevaa elämässämme ei ole se, MITÄ me teemme, vaan se KETÄ varten teemme sen, minkä teemme. Kaikessa niin pienessä kuin suuressa tekemisessään uskova kristitty ajattelee Herraansa. Ihmisiä palvellessaan, hän tietää palvelevansa Jeesusta. Opiskellessaan, siivotessaan, ajaessaan autoa, näppäillessään tietokoneella hän tekee kaiken Herraa varten.

Ylösnoussut Herra osoitti esimerkillä, mitä palveleva rakkaus on suurten pelastushistoriallisten mullistustenkin keskellä. Hän viritteli tulen käsillä, joissa oli naulojen arvet, paistoi kaloja ja tarjoili ne kalastuksesta nälkäisille opetuslapsilleen. Ylösnoussut palveli. Tekstimme kertoo, että tämä Hänen palvelijan asenteensa ei jää jonkinmoiseksi demonstraatioksi, esitykseksi siitä, mitä Hänen omiensa pitää tehdä. Ei, vaan kun Hän palaa takaisin suuressa kirkkaudessaan, Hän jatkaa ihmeellistä palveluaan:

"Autuaita ovat ne palvelijat, jotka heidän Herransa tullessaan tapaa valvomasta. Totisesti minä sanon teille: hän vyöttäytyy ja asettaa heidät aterioimaan, käyden itse palvelemaan heitä."

Onnea, autuutta, on odottaa valvoen Herraa. Sillä, kun Herra sitten yllättäen ilmestyy, Hän taivaallisesta kirkkaudestaan huolimatta vyöttäytyy ja käy palvelemaan uskollisia palvelijoitaan. Jos Sinä ja minä olemme suunnanneet odottavan katseemme tulevaan Jeesukseen, se merkitsee Hänen palvelemistaan jo nyt lähellä ja kauempana olevien ihmisten keskellä.

Herran tulo voi keskeyttää saarnasi

Herraa odottava on valmis siihen, että juuri sen tehtävän, jota hän on suorittamassa, keskeyttää Herran Jeesuksen toinen tuleminen. Ajatelkaapa vain, millaisiksi saarnat muuttuisivat, jos puhujat olisivat aina valmiit siihen, että Herran tulo voi keskeyttää hänen saarnansa. Jeesuksen odottaminen ei tee meistä vähemmän huolellisia arkiaskareissamme. Pikemminkin se panee meidät tiukasti kysymään, toimimmeko työssämme ja ihmissuhteissamme Herran mielen mukaan.

Iloinen odotus

Jeesuksen odottaminen tekee meistä myös iloisia kristittyjä. Joskus kieltämättä tuntuu siltä, että kun uskovat alkavat puhua Jeesuksen tulosta, he muuttuvat synkiksi ja alkavat maalata lopun ajan kauhukuvia silmiemme eteen. Totta on, että Jeesus puhuu paluutaan edeltävistä ahdistuksen ajoista. Mutta ei uskollinen palvelija odota suinkaan ahdistuksia, vaan häistä tulevaa Herraa. Jeesus osoittaakin, että ainoat, jotka voivat lopun ajan ahdistuksissa olla iloisia ja rauhallisia, ovat ne jotka odottavat Herraa:

"Nostakaa päänne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä!"

Jeesuksen odotus antaa pontta ja intoa kristilliseen lähetystyöhön ja palveluun. Jokainen pienikin tehtävä on suunnattoman arvokas Hänen palveluksessaan, sillä Hän on lähellä. Vaikeuksissa se luo kärsivällisyyttä. Herran viipyminen ei ole Häntä odottavalle ongelma, vaan osoitus Jumalan pelastavan rakkauden kärsivällisestä työstä vielä pimeydessä olevien pelastamiseksi.

Jeesuksen tuleminen tulee merkitsemään kaiken tekemisemme ja palvelumme lopullista koettelemista. Siksi meidän tulee aina arvioida omia hankkeitamme, tavoitteitamme ja menettelytapojamme siitä käsin, mitä Jeesus niistä sanoo ja ajattelee, kun Hän tulee takaisin.

Englannin kuningatar Viktorian kerrotaan sanoneen näin:

"Mitään muuta en haluaisi niin paljon, kuin sitä, että saisin elää niin kauan, että saan laskea oman kruununi Hänen jalkojensa juureen, kun Hän tulee."

Siinä on jotain aidosta Jeesuksen odottajan asenteesta.

Miten voin valvoa?

Miten voisimme sitten säilyttää odottavan asenteemme Herraan? Kysymys ei ole siitä, mitä meidän tulee tehdä voidaksemme pysyä valveilla ja palvella Häntä. Eihän morsiamen ole vaikea odottaa omia häitään, joissa saa omakseen sulhasensa. Vaikka häihin olisi pitkäkin aika, hän odottaa ilolla niitä, sillä hän voi ja saa seurustella koko kihlauksensa ajan sulhasensa kanssa. Odotuksen salaisuus on oppia tuntemaan Jeesusta syvemmin. Mitä suurempana ja kirkkaampana opit tuntemaan Hänen armokasvonsa, sitä innokkaampi olet odottamaan Häntä. Herran odottaminen kysyy siis henkilökohtaisen suhteen vaalimista Jeesukseen. Puhu Hänelle, kerro Hänelle syntisi, ota vastaan Hänen armahtava sanansa ja Pyhän Hengen puhdistava työ. Kuuntele Häntä. Tutustu erityisesti Hänen ristinmuotoonsa ja ylösnousemuksen ihmeeseen. Palaava Kuningas on sama Jeesus, joka kärsi juuri Sinun puolestasi Golgatalla.

Jeesuksen tulo poisnukkumisessa

Jeesuksen odottajalle ei edessä ole kuolemaa, vaan siirtyminen Herran luo siinäkin tapauksessa, että se tapahtuisi ennen Jeesuksen julkista paluuta kirkkaudessaan. Joitakin

vuosia sitten eräs läheinen työtoverimme Japanista, amerikkalainen lähetti Bud Chase sairastui toista kertaa syöpään. Hän kävi tutkimuksissa Yhdysvalloissa, mutta palasi sitten takaisin Japaniin sanomaan jäähyväiset ystävilleen, koska tiesi että paranemisen toivoa ei enää ollut. Sitten hän palasi kotimaahansa ja runsaan kuukauden kuluttua sai kutsun Herran kirkkauteen.

Viimeisen viikkonsa hän oli tajuton. Hän ei enää reagoinut siihen, mitä hänelle puhuttiin. Hänen vaimonsa otti koko viimeisen viikon videonauhalle. Syy oli yksinkertainen: Bud säteili ilosta ja toisti tajuttomuutensa keskellä sanoja:

"Wonderful! Wonderful! Splendid! Splendid!"

"Ihanaa! Ihanaa! Suurenmoista! Suurenmoista!"

Hän ilmeisellä tavalla sairautensa viime metreillä sai jo nähdä sen Herran, jota oli niin suuresti odottanut ja jonka tuloa jouduttanut julistamalla evankeliumia läpi elämänsä.

Herran oma ei näe kuolemaa vaan Herran, kun hänen aikansa tulee.

Entä Sinä?

Miten on? Tunnetko Sinä jo Jeesuksen? Oletko saanut jo kokea ihmeellistä kutinaa vatsanpohjassasi: "Jospa minun ihmeellinen Vapahtajani saapuisi jo tänään!" Ellet vielä ole päässyt Häntä, elämän Herraa tuntemaan, tänään Hän kutsuu Sinua luokseen:

"Jos joku janoaa, tulkoon minun luokseni ja juokoon!" Tunnusta Hänelle syntisi, pyydä anteeksiantamusta Golgataan vedoten! Herra haluaa ottaa myös Sinut Häntä odottavien joukkoon.

Sinuakin, joka muistat, miten ennen paloit Jeesuksen odottamisen ilosta, mutta tiedät, että asiat ovat nyt toisin, Herra kutsuu uudelleen luokseen. Käänny synteinesi Hänen luokseen. Herra voi ja tahtoo palauttaa Sinulle odottajan ilon. Herra on lähellä täällä keskelläämme! Saat suunnata elämäsi uudestaan Herraan Jeesukseen päin!